

Tren fins a Alcúdia

M.À. LLAUGER
mallauger@gmail.com

És justament l'arribada del tren a Alcúdia la que permet una bona xarxa intermodal, amb tramvies cap a tramuntana

Ara que el tren fins a Alcúdia és possible, ara que hi ha els doblers de Madrid i la voluntat del nostre govern de fer-lo, resulta que hem de debatre si el tren ha d'arribar, efectivament, a Alcúdia, o si ha d'anar a perdre's a un descampat, allà on no hi viu ningú, al costat de les ruïnes del que un dia va voler ser una sala de festes de bandera. Com succeeix altres vegades, el sentit comú ha d'esforçar-se a fer valer les raons que sembla que haurien d'imposar-se, com a veritats clares i distintes (que diria el filòsof), per elles totes soles.

Avui toca, per tant, exercir de pacient instructor en veritats elementals, i començar per recordar que els trens serveixen per a la funció que els és pròpia si parteixen i arriben als punts allà on viu la gent. Així es fa a l'Europa que, en molts d'aspectes, encara ens fa de model

de civilització, i que té, com a element indispensable de cada centre urbà, prop de l'ajuntament o de l'església, l'estació de tren. En el cas que ens ocupa, la Conselleria de Mobilitat defensa un tren que arribi fins a Alcúdia-poble, única manera que sigui utilitzat de manera habitual com a mitjà de transport pels residents que hi viuen durant els dotze mesos de l'any. Al Port d'Alcúdia hi viu molta de gent, és cert: la immensa majoria d'ells més a prop del poble que d'Es Fogueró.

A favor de l'anomenat "corredor Sud", el que passa pel costat de l'Albufera i va a parar a Es Fogueró, s'ha esgrimit l'argument de la possibilitat de connectar amb un tramvia que faria el recorregut fins a Alcúdia i donaria servei a autòctons i visitants. Molt mal argument, una altra vegada: és justa-

ment l'arribada del tren a Alcúdia la que permet una bona xarxa intermodal, amb tramvies que sortissin des del punt d'arribada del tren i se'n anassin cap a tramuntana (cap al Port de Pollença) i cap a migjorn (cap a Can Picafort).

No cal dir que, en aquesta illa nostra tan malmenada, s'ha d'avaluar amb tota la cura l'impacte territorial de qualsevol projecte: també, naturalment, el d'un tren, que serveix a l'objectiu d'un model més sostenible de mobilitat. En aquest capítol, una altra vegada, el "corredor Nord", el que transcorre paral·lel a la carretera Palma-Alcúdia i arriba a Alcúdia, guanya per golejada el corredor Sud: el terreny del corredor Nord és més adequat, se situa al costat d'una infraestructura ja feta en lloc d'obrir noves ferides i no afecta la zona humida de l'Albufera. Respecte de

la principal zona humida de Mallorca, la Conselleria de Medi Ambient sembla considerar que, atès que ja està envoltada d'hotels, centrals elèctriques i polígons, ja no li vendrà d'un tren i, dit sia de passada, d'un camp de golf.

L'Ajuntament d'Alcúdia defensa, de moment, el corredor Sud, i demana diàleg entre les institucions. Només faltaria, que no hi hagués diàleg. Recordem, però, que el diàleg no és, o no hauria de ser, contraposició de posicions de força, sinó intercanvi d'arguments per arribar a la solució que més s'adiu amb el que dicta la raó. Per tant, com mes diàleg hi hagi, millor, perquè inevitablement se'n despendrà l'evidència que el tren ha d'arribar, a través del que ja coneixem com a corredor Nord, fins al poble d'Alcúdia. •

Portaveu d'Els Verds

Educació per a l'anglofonia?

JOAN LLADONET
escladl@hotmail.com

pedagog

La dreta, sense complexos i amb permís de l'església, ha fet tot el que ha pogut per llevar del mig l'assignatura d'*Educació per a la ciutadania i per als drets humans*. Quan ha vist que el Govern central la mantenia en el currículum, ha instigat cap a l'objecció de consciència. Però el summum de la manca de vergonya i de decòrum ha ocorregut al País Valencià. Quan el Govern valencià del PP ha comprovat que no els quedava més remei que fer impartir l'assignatura, ha intentat eliminar-ne l'efecte i ha volgut fer com si es matassin dos aucells d'un tret. Ha manat que per fomentar el trilingüisme, que aquesta assignatura es faci en anglès. És que ara al PP valencià li ha vengut la dèria d'augmentar els anglòfons?, la d'aconseguir que els habitants de València s'expressin correctament en anglès? No vos pensàssiu

tal cosa. Ells creuen que el professorat (inexistent) haurà de posar esment a l'anglès i l'alumnat també. Per tant, les classes es convertirien en classes de traducció d'anglès i ningú no aprendria res de l'assignatura i poc de l'idioma. Així aconseguen l'objectiu de torpedinar l'assignatura.

Això m'ha fet pensar molt. Aquesta aberració pedagògica no és fruit de la casualitat. L'existència de vertaderes dificultats per trobar mestres que dominin correctament les dues àrees (amb l'oposició de molts de claudres amenaçats amb expedients si no compleixen el mandat) fa pensar que les autoritats educatives valencianes no estimen l'educació per formar ciutadans, ni l'educació en general, ni l'autonomia de l'escola. També m'ha fet considerar que aquí, en temps de Jaume Matas, hi havia una gran empatia amb tot el que feien els governants valencians, i potser ara, si ell continuàs de president, també tenguéssim programat l'ensenyament en anglès de l'àrea en discussió. Però les meves divagacions no han acabat aquí, sinó que m'han fet creure que la dèria pel trilingüisme del PP balear no era tampoc per aconseguir un bon aprenentatge de l'anglès, sinó per impedir que es duqués a terme el 50% de les classes en català, i que es convertís en un 33% segons llei. Predominava més el desig que s'aprenqués menys català, abans

que les ganes que s'aprenqués més anglès (tanmateix els que poden acabar enviant els seus fills a aprendre'l allà). El desastre didàctic i educatiu de València així ho certifica. Un altre fet que ho corrobora és que no s'hagués estudiat la metodologia que s'usa a l'ensenyament normal de l'anglès, perquè fins fa ben poc s'ensenyava tenint com a ajuda la llengua castellana, explicacions, traducció de preguntes, paraules i diccionari castellà - anglès, anglès - castellà. Supòs que ja està molt estesa la metodologia basada en l'enfocament comunicatiu, però no tenc constància que la Conselleria es preocupàs de constatar-ho.

Objecció de consciència, supe-

rar l'assignatura sense assistir a classe, aprovat si entreguen tres treballs escrits en anglès no impediran que l'educació per formar ciutadans entri a les classes, ja que aquesta assignatura tampoc no és que fes massa falta, perquè jo no conec cap mestre que no hagi educat el seu alumnat perquè puguin arribar a ser bons ciutadans el dia de demà. Des de les tutories s'han posat sobre la taula totes les qüestions de convivència i drets, tant de les persones adultes com de les més joves. A les classes de llengua i a les de ciències socials, han entrat els diaris, revistes, programes de ràdio i de televisió que tractaven els temes de l'actualitat. A la majoria de les escoles, per no dir a totes, s'ha ense-

nyat que el preservatiu és una de les maneres d'evitar la sida, i s'ha debatut la qüestió dels matrimonis homosexuals quan s'ha cregut convenient, respectant totes les opinions i sense imposar cap model a ningú, deixant que qualsevol pogués pensar i fer el que cregués convenient, però que també respectàs allò que creuen convenient pensar o fer els altres. Els límits de la llibertat d'uns s'acaba quan limiten la llibertat dels altres. La majoria de mestres fa estona que lluita contra les imposicions de qualsevol casta, prova d'això va ser el gran nombre de mestres depurats i depurades durant la Guerra Civil i les seves conseqüències. •

Pedagog